

Şubat Gibi

— prens · 01 Şubat 2016

Gün artığı dağları yaman eden ayrılık
Son kez eteklerinde tutuş yan inadına
Ocağın nefesinde duman tüten ayrılık
Tüllerini gezdirip pencere mihrabına

Bu ayrılık yükünü turnalara yüklemem
Sökün etse dalları geçişlerde saçından
Ömür defteri yarı sona kadar beklemem
Beyaz karlar toplanır ecelerin tacından

Üç beş hamsi sokakta horona tutuşursa
Şubat gibi martılar ziftlenirse çöplükte
Kediler uyuşmadan içmeden mayışırsa
İşçilik tulumları gül çiçektir önlükte

Irmak olur süzülür yapraklanır bendini
Kurbağalar kışlığın uykularına yatar
Arılar kovanında bala bular kendini
Sivrisinek çöplüğün çamurlarına batar

Sağır duymaz uydurur cırcır böceği sesi
Sabah kuşlar terk etmiş sokak aralarını
Çöl lalesi öldüyse kardan gizlenmiş nesi
Karıncalar gözeler ceren yaralarını

Şubat gibi sevgilim açacağım tahtımı
Muratların bağında buza keser ellerim
Son kez diyorum sana yaracağım bahtımı
Marta bağlayan gece duvaklanır tellerim